

sta sursum ac deorsum miscendo atque perturbando. Tertiò cogita, si jam olim vivente Augustino, Hieronymo, Ambrosio, aliisque sanctis Patribus, isti Antichristi tam scelerati, tamque audaces fuerunt, in sua impietate & tyrannide promovenda, quid postea eos verisimile est non ausos facere, cum & ipsorum improbitas, & reliquorum Christianorum religionis negligentia & inscitia, in immensum creverint? Cogita denique, si in hac religionis parte isti impii seductores tantum ausi sunt, quid putes eos etiam in aliis, ut in Purgatorio, Missis, Operibus supererogationis, Indulgentiis, &c. non ausos esse facere ut modò ex religione, animarumque nostrarum æterno exitio, quam plurimum lucri habere, & maximum quæstum facere possent?

Abeant jam Papæ cum suis Papistis & adulatoribus, qui nobis semper *Patres patres, Concilia concilia* obganniunt; & perpendant, quam sanctè vel ipsa, vel eorum majores, sanctos Patres factaque Concilia curent, servent & audiant; qui tam sanctissimæ Nicænæ Synodi decreta, ausi sunt tam pertinaciter, coram tam celebri Carthaginensi Synodo, etiam præmoniti, sceleratè falsare; & postea illam sacrosanctam Carthaginensem Synodum tam horribiliter damnare, & dicere, eam instigante diabolo contra Romanam Ecclesiam superbivisse. Sed Romanistæ, subtiles homines, bona à malis, miro delectu, discernere norunt. Ea igitur ex Conciliis accipiunt, quæ bona sunt, non quæ mala. Quæ autem eis sunt quæso bona? Audi eorum *Gelasium de Concilio Chalcedonensi* disputantem. Dicit, eam Synodum non omnino accipiendum, sed tantum quæ bona in ea sunt, ut quòd Eutychem damnavit; quæ verò mala, ut quòd Constantinopolitano Patriarchæ primatum dederat, ea esse omnibus modis rejicienda. Sic ex hac sexta Carthaginensi Synodo, multa passim in suis Decretis & Epistolis citant; sed illam suæ tyrannidis damnationem, horribiliter impuro ore detestantur & execrantur. Ita videmus, Papis ea omnia instigante diabolo acta & facta esse, quæ ipsorum culinæ aut ambitioni non prosunt; quæ autem pro sunt, ea ex Spiritu Sancto facta & decreta esse. Sic sanè & historia crebrò testantur, quòd quamprimum aliquis Cæsar, aut alius Christianus Princeps, Papparum cupiditatibus per omnia satisfacere non voluit (ut cum non est passus vel subditos suos ab eorum quæstoribus & procuratoribus expoliari, vel aliquis Urbis statim non cessit) mox sit ab eis tanquam *Hæreticus & Schismaticus* proscriptus, & excommunicatus. Hæresis enim ac schisma Papæ omne id est, quod ejus cupiditati, libidini & ambitioni adversatur.

Atquæ hic sit quartus Actus hujus Tragædiæ. Quintus, vel jam est, cum CHRISTUS spiritu oris sui Antichristum confecit, ejusque fraudes ac idololatrias detexit atque refutavit; aut postea erit, cum eum præsentia sua in extrema die damnatum, & in tartara projectum abolebit.

Sed ne quis putet me hæc confinxisse, addam ipsa Conciliorum & Papparum scri-

scri-